

Yoel Kitabı və Laodikeyadakı Yeddinci Gün

Adventist Kilsəsi - On Yeddinci Nömrə

Jeff Pippenger

2025-12-23

On yeddi

Son məqaləni Abram və Paulun peyğəmbərlikləri ilə bağlı tamamlanmamış bir mülahizə ilə bitirmişdik; sətir-sətir göstərilir ki, bunlar 30 ildən sonra gələn 400 ildən ibarət olan 430 illik bir dövr əmələ gətirir. Güman edirəm ki, ilahiyyat aləmində elələri tapılar ki, bu 30 ili 400 ildən sonra gələn bir dövr kimi görə bilərlər, lakin ümumi şəkildə müraciət edildikdə, bu otuz il dövrün əvvəlinə aid edilir. Bu, 400 ilin ardınca gələn 30 ildirmi, yoxsa 30 ilin ardınca gələn 400 il? Bu, otuz ilin ardınca gələn dörd yüz ildir, çünki otuz illik bir dövrü təsbit etmək üçün, ona bağlı olan və onun ardınca gələn ikinci peyğəmbərlik dövrü ilə birlikdə, çoxlu şahidlər vardır.

Yusif Yaradılış 41:46-da Fironun xidmətinə başlayanda otuz yaşında idi. Sonra yeddi bolluq ili başladı, onun ardınca isə yeddi aclıq ili gəldi. Məsihin bir timsalı olaraq Yusifin otuz yaşından sonra 2520 gündən ibarət iki dövr gəldi. Məsih otuz yaşında olanda, onun ardınca 1260 gündən ibarət iki dövr gəldi ki, bunlar birlikdə 2520-ni təşkil edir; bu isə öz növbəsində iki padşahlıq üzərinə gələn yeddi vaxtla əlaqələndirir.

Davud padşah olanda otuz yaşında idi və 2 Şamuel 5:4-də qeyd olunduğu kimi qırx il hökmranlıq etdi. Davud Məsihi təmsil edir; Məsih otuz yaşında ikən vəftiz olundu, sonra qırx gün üçün səhraya aparıldı, daha sonra isə vəftizinin təmsil etdiyi dirilməsindən sonra qırx gün ərzində qalıb şagirdlərə şəxsən təlim verdi. Xaçda Yerusəlimin məhvi, onların əhd tarixinin başlanğıcında səhrada qırx il həlak olmalarına paralel olaraq, mərhəmətlə qırx il təxirə salındı.

Hizqiyal 1:1-də Hizqiyal peyğəmbər olmağa çağırılanda otuz yaşında idi. İndi Hizqiyalın otuzuncu ilindən sonra gələn dövrü müzakirə etməyə vaxt ayırmayacağam, lakin onun xidmətinin nə qədər davam etdiyinə dair təsbit olunmuş faktların qısa bir AI-xülasəsini əlavə edəcəyəm. “Hizqiyalın peyğəmbərlikləri Əhdi-Ətiqdə ən dəqiq tarixləndirilmiş mətnlər arasındadır; kitab boyunca 13 konkret tarix verilir. Bunların hamısı Yexonyanın sürgünə aparıldığı ildən etibarən hesablanır (e.ə. 597-ci il 1-ci il kimi), beləliklə təxminən 22 ili əhatə edən aydın bir xronoloji çərçivə təqdim olunur.”

İsa vəftiz olunanda otuz yaşında idi və sonra bir həftə müddətinə çoxları ilə əhdi təsdiq etdi.

Dəccal peyğəmbərlik baxımından Məsihin nümunəsi ilə idarə olunur və necə ki, Məsih Səməvi Baş Kahin kimi Öz işini üzərinə götürmək üçün otuz il hazırlıq dövrü keçmişdisə, eləcə də dəccal üçün müəyyən edilmiş otuz illik peyğəmbərlik hazırlıq dövrü 508-ci ildə “gündəlik”in aradan qaldırılmasından başlayaraq 538-ci ilə qədər uzanırdı. Papalıq saxta bir baş kahin kimi hakimiyyətlə təchiz edildikdə, necə ki, Məsih vəftizi zamanı qüdrətlə məsh edilmişdi, beləliklə papalığın 1260 illik zülmət dövrü Məsihin vəftizindən çarmıxa qədər olan 1260 günlük pak nur

dövrünə paralel olacaqdı; bu da papalığın 1798-ci ildə aldığı ölümcül yara ilə uyğunlaşır.

Otuzillik bir dövrə başlayan əvvəlki bu ikiqat dövrlərin heç biri, İbrahimin üçmərhləli əhd prosesində atdığı ilk addımdan daha əvvələ aid deyildir. Buna görə də, ilk qeyd olunan İbrahimin dövrüdür, hərçənd bu yalnız Paulun ikinci şəhadəti ilə təsdiq olunduqdan sonra belə ola bilərdi. Paul öz sözlərini yazdıqda, 400 illik peyğəmbərlik 430 illik peyğəmbərliyə çevrildi; burada ilk 30 il son zaman dövründən ayrıca ayrılmışdır.

Mən Məsihin Alpha və Omega kimi təmsil olunan xarakterinə əsaslanaraq belə iddia edirəm ki, bir yüz qırx dörd min nəfərin əhd prosesində — hansı ki, İbrahimin və Paulun otuz il — ardınca dörd yüz il barədə ikiqat peyğəmbərliyinə nisbətə omeqadır — əhd tarixinin omeqasında, yəni bir yüz qırx dörd min nəfərin möhürlənməsi tarixində, bunun qarşılığı mütləq olmalıdır. Otuz illik bir dövr, ardınca isə başqa bir ayrıca dövr, zamana tətbiq olunmayan, lakin İbrahimin təməl təşkil edən 430 illik peyğəmbərliyini yerinə yetirən bir tərzdə həyata keçməlidir. Əgər həmin əvvəlki bəyanatı bir daha oxusanız, sonra isə bu məqama qayıdıb davam etsəniz, yaxşı olar.

İsa, Yusif, Davud və Hizqiyal hamısı Allahın xalqını son günlərdə təmsil edəcək bir iş üçün otuz il hazırlıq dövrü keçmişdilər. Peyğəmbər Hizqiyal, Məsihi kahin kimi təmsil edən Yusif və padşah Davud. Dörd simvol vardır, lakin Səməvi Baş Kahini təmsil edən simvollardan biri həm bəşəri, həm də ilahi bir nümayəndəyə malikdir. Həmin dörd şahid hamısı İbrahimin 30 ilinə və onun ardınca gələn peyğəmbərlik dövrünə uyğun gəlir.

Antixrist otuz il ərzində hazırlıq mərhələsində idi, sonra isə 1798-ci ildə ilk ölümünü alana qədər 1260 il müddətinə güclə təchiz olundu. O, ikinci ölümün rəmzidir, çünki möhlət bağlandıqda yenidən ölür. İkinci ölüm əbədi ölümdür. Biz dirilmiş Xilaskara qulluq edirik, çünki Məsih əbədiyyət üçün ölmədi; O, ikinci ölümü ölmədi. Papalığın ölümcül yarası sağaldıqda, Vəhy on üç onun yenidən 42 ay hökm sürəcəyini göstərir; bu isə zaman ünsürü olmadan peyğəmbərlik dövrünü təmsil edir.

O, bazar günü qanunu zamanı dirildildikdə, onun işinə qarşı duran ordu Vəhy on birdəki üç gün yarımın sonunda dirildilmiş olanlardır. Hər ikisi bayraq olan iki dirildilmiş qüvvə — biri yeddinci günün Şənbəsinin, digəri isə günəşin bayrağı — bəşəriyyət həyat və ya ölüm üçün son seçimini edərkən, bütün dünya üçün istinad nöqtəsinə çevrilir.

Bazar günü qanunu zamanı anti-Məsih, yəni həm də vəhşi heyvan olan, əjdahanın, özünün (vəhşi heyvanın) və yalançı peyğəmbərin üçqat birliyini təmsil edəcək. Həmin üç qüvvə Allahın bütün dağlardan yuxarı qaldırılmalı olan kilsəsinə qarşı birləşəcək. Allahın qalib kilsəsi otuz il hazırlıq dövründədir; bu, sözün hərfi mənasında otuz il deyil, ona otuzun bağlı olduğu müəyyən edilmiş peyğəmbərlik dövrüdür və 1844-cü ildəki əmrdən sonra da peyğəmbərlik olaraq hələ qüvvədədir; həmin əmr peyğəmbərlik vaxtının tətbiqinin artıq etibarlı olmadığını müəyyən etmişdir. Görmək sadədir ki, otuz il peyğəmbər, kahin və padşah üçün hazırlıq dövrünü təmsil edir; onlar qalib kilsə olaraq izzət səltənətini təmsil edəcəklər. Yezekelin, Məsihin, Yusifin və Davudun dörd şahidi, papalıq və üçqat birlik dünyanı Armageddona apardığı eyni zaman dövründə Allahın səltənətinin hakimiyyətini təmsil edir.

Qalib gələn kilsə Birləşmiş Ştatlarda bazar günü qanununun tətbiqi zamanı ucaldılır və Əhdi-Ətiq ilə Əhdi-Cədidin şəhadətinə görə, yüz qırx dörd min olan əhd xalqı kahinlər padşahlığına çevrilməlidir.

Siz də diri daşlar kimi ruhani bir ev, müqəddəs kahinlik olaraq inşa edirsiniz ki, İsa Məsih vasitəsilə Allaha məqbul olan ruhani qurbanlar təqdim edəsiniz. 1 Peter 2:5.

Kahinlər məbəddə xidmətə başlayanda otuz yaşında olmalı idilər; buna görə də, bazar qanunundan əvvəl, ilk məhsulun yelləncək təqdiməsi kimi xidmət etmək üçün bir kahinliyin hazırlandığı bir zaman dövrü vardır. Yüz qırx dörd min olan kahinlər, Əhdin Xəbərcisi tərəfindən həyata keçirilən təmizlənmə prosesində Levililər kimi təmsil olunurlar. Bazar qanununa aparan peyğəmbərlik dövrü vardır ki, bu dövrdə bir təmizlənmə prosesi axıncı yağış zamanı üçün təqdis olunmuş bir xidməti hazırlayır. Hazırlıq bazar qanununda başa çatır; buna görə də otuzluq dövr kahinlərin hazırlanmasını təmsil edir və beləliklə, kahin üçün tələb olunan yaşa uyğun gəlir. Məsih Baş Kahin kimi Öz xidmətinə otuz yaşında başladı və Yusif Məsihin timsalı olduğuna görə, o da öz xidmətinə otuz yaşında başladı. Saxta məsih otuz il hazırlıq mərhələsində idi; beləliklə, otuz illik bir dövrün bir kahinliyin hazırlanmasını təmsil etdiyinə dair üç şahidimiz vardır.

“Yaxınlaşmaqda olan böyük məsələ Allahın təyin etmədiklərini ayıraraq çıxaracaq və O, son yağış üçün hazırlanmış, pak, həqiqi, təqdis olunmuş bir xidməti olacaq.” Selected Messages, book 3, 385.

Bacı Uayt birbaşa öyrədir ki, kilsə nə vaxt pak olarsa, Peyğəmbərlik Ruhu fəaldır. Böyük məsələ alaq otlarını ayıraraq təmizlədikdə, həm İlahi, həm də bəşəri olan İsa və kahin Yusifdən, İsa və peyğəmbər Yezekeldən, İsa və padşah Davuddan ibarət təqdis olunmuş bir xidmətiniz olacaqdır. Otuz il ilə simvollaşdırılan bir müddət ərzində hazırlanmış olanlar yüz qırx dörd minin arasında olmalıdırlar və peyğəmbərlər, kahinlər və padşahlar kimi təmsil olunurlar. Bu üç insanın hamısı Məsihin peyğəmbər, kahin və padşah kimi işinin Müqəddəs Kitab simvollarıdır; buna görə də otuz rəqəmi bizə belə bir nəticə çıxarmağa imkan verir ki, Məsihlə birlikdə götürüldükdə, otuz il hazırlanmış Müqəddəs Kitab simvolları vasitəsilə meydana çıxan bu üç kateqoriyanın hər birində İlahi olanla bəşəri olanın birləşməsi təmsil olunur. Beləliklə, simvolik otuzillik dövr ərzində hazırlanmış həmin kahinlər İlahi olanın bəşəri olanla birləşməsinin bayrağı kimi təmsil olunurlar.

Son papal qanlı qırğınının 42 ayı, Məsihin Öz şagirdlərinin şəxsində 42 ay ərzində insanlar arasında yeridiyi vaxt baş verir. Abramın iqiqat peyğəmbərliyinin 430 ili ilə təmsil olunduğu kimi, qurtuluşla sona çatan 42 aylıq əsarət və zülm dövrü. Abramın dörd yüz ili, papanın simvolik 42 ayının sonunda baş verən möhlət dövrünün bağlanışının klassik bibliya təsviri olan Qırmızı dənizdəki qurtuluşla başa çatır.

Qırx iki ay Birləşmiş Ştatlarda bazar günü qanunundan insan üçün sınaq müddəti başa çatanadək olan imtahan zamanını təmsil edir. Lakin həmin 42 ay ərzində, otuz illik hazırlıq dövründən sonra, Məsih qalığı təmsil edən şəxsiyyətində əhdi təsdiqləyir. Antixristin saxta kahini öz son aqibətinə, Məsihin öz nəslində öldüyü məhz yerə gəlir; bu da Misir padşahı fironun öz nəslində öldüyü məhz yerdir. Karmel dağında Baalın peyğəmbərləri qılıncdan keçirildi; beləliklə, bu, bazar günü qanununda saxta peyğəmbərin ölümünü müəyyən edir. Bazar günü qanununda sonra öldürülən bir

saxta peyğəmbər, fironla təmsil olunan əjdaha və papalıqla təmsil olunan vəhşi heyvan vardır. Bunların hamısı bazar günü qanununda Allahın kahinləri, padşahları və peyğəmbərləri ilə qarşıdurmada təmsil olunur. Kilsə bazar günü qanunundan dərhal əvvəl təmizlənir və peyğəmbərlik ənəmi bərpa olunur — məhz saxta peyğəmbərin öldüyü yerdə. O andan etibarən döyüş həqiqi və ya saxta peyğəmbərlik xəbəri üzərində gedir.

Simvolik 30 illik dövr bazar qanunundan əvvəl gələn bir dövrü təmsil edir. Bu dövr kahinlər üçün hazırlıq dövrüdür, çünki Məsih hər şeydə onların nümunəsidir; çünki Quzunun ardınca gedənlər bunlardır. İbrahimin peyğəmbərliyinin ilk 30 ili çərçivəsində əhd qüvvəyə mindirildi; beləliklə, kahinlər üçün hazırlıq dövrünün nəyi təmsil etməsindən asılı olmayaraq, bu, Rəbbin İbrahimin alfa tarixində rəmzləşdirildiyi kimi yüz qırx dörd minlə Öz əhdini yenilədiyi dövrüdür. Bu dövr bazar qanunu zamanı, otuz yaşında xidmətə başlamağa başlayan kahinlər üçün hazırlıq vaxtıdır; həmin vaxt onlar Məsihin vəftizində olduğu kimi Müqəddəs Ruhla məsh olunurlar. İbrahimin alfa tarixindən çıxarıla bilən başqa bir həqiqət də budur ki, bazar qanununa aparan dövr nəyi təmsil edirsə-etməsindən asılı olmayaraq, o, mühüm və sarsıdıcı olmalıdır, çünki omeqa həmişə alfadan daha qüdrətlidir. Bazar qanunu 22 oktyabr 1844-cü il, çarmıx, Misirdəki Pasxa və sairə ilə təmsil olunan omeqadır.

Bazar günü qanunu otuzillik dövrlə təmsil olunan müddətin sonunu ifadə edir. O, xilasla bağlı demək olar ki, hər bir əsas hekayə tərəfindən əvvəlcədən kölgələndirilmişdir və eyni zamanda İbramla başlanmış seçilmiş bir xalqın əhd tarixinin də sonudur. Dövrün sonu ilə bağlı bu cür peyğəmbərlik ağırlığına malik dəlillər və dövrün özünün ciddi məqsədi nəzərə alındıqda, onun başlanğıc nöqtəsi nə olardı?

Otuz il ilə təmsil olunan bir peyğəmbərlik dövrü vardır ki, bir çox şahidlərin təsdiqi ilə Bazar qanununda sona çatır. Həmin nöqtədən sonra müxtəlif ədədi dəyərlərlə təmsil olunan bir dövr gəlir və bu dövrlərin hər biri Bazar qanunundan sonra davam edən peyğəmbərlik tarixinin bir xəttinə dair şəhadəti ortaya qoyur. Bu dövrlərdən bəziləri kilsə tarixinin daxili xəttini, bəziləri isə Armaqəddona doğru irəliləyən dünyanın xarici xəttini təmsil edir.

Bu mərhələdə özümüzə xatırlatmağımız yəqin ki, yaxşı olar ki, bələlərin sonunda gün və saat elan edilənədək, axır günlərdə hər hansı zaman peyğəmbərliklərinin müəyyən edilə bilən tarixləri ifadə etməsi kimi tətbiqini rədd edirik. Peyğəmbərlik vaxtını artıq tətbiq etməmək barədə fikrimi izah etmək üçün Daniel kitabının on ikinci fəslindən istifadə edəcəyəm. On ikinci fəsildə peyğəmbərlik vaxtını müəyyən edən üç ayə vardır.

Və çayın suları üzərində duran, kətan geyinmiş adamı eşitdim; o, sağ əlini və sol əlini göylərə qaldırıb əbədi yaşayanın haqqına and içdi ki, bu, bir vaxt, vaxtlar və yarım vaxt qədər olacaq; və müqəddəs xalqın qüvvəsini dağıtmağı başa çatdıranda, bütün bu şeylər tamamlanacaq.
Daniel 12:7.

Gündəlik qurbanın aradan qaldırılacağı və viran qoyan iyrəncliyin qurulacağı vaxtdan etibarən min iki yüz doxsan gün olacaqdır. Daniel 12:11.

Nə bəxtiyardır o kəs ki, gözləyir və min üç yüz otuz beş günə çatır. Daniel 12:12.

Millerçilər bu üç ayənin hər birini düzgün başa düşmüşdülər. Bu üç peyğəmbərlik təməlləri təmsil edən həqiqətlərin bir hissəsidir. Lakin Millerçi bu ayələri anlama tərzini gün-il prinsipi əsasında qurulmuşdu. “Artıq vaxt yoxdur” olduğuna görə, bu ayələrin başqa bir tətbiqi olmalıdır, çünki bütün peyğəmbərliklər son yağış dövründən bəhs edir. Bu ayələrin son yağışa dair elə bir izahı olmalıdır ki, xəbəri yaratmaq üçün zamandan istifadə etməsin və ayələrin Millerçi anlayışı ilə də ziddiyyət təşkil etməsin. Bu üç ayənin ortadakı ayəsinə, (on birinci ayəyə), dair düzgün Millerçi baxış ondan ibarətdir ki, o, əvvəlcə otuz illik bir dövrə başlayan, sonra isə 1260 ilin izlədiyi ikili bir dövrü təmsil edir. On birinci ayə viranəlik iyrəncliyinin qurulması ilə təmsil olunan Bazar qanunundan əvvəlki otuz illik dövrü müəyyən edir.

Daniel on ikinci fəsil Allahın Kəlamında elə bir fəsildir ki, son günlərdə, axır zamanda, Daniel kitabındakı bir peyğəmbərlik möhürdən açıldığı zaman baş verən Allah xalqının təmizlənmə prosesini ortaya qoyur. On birinci ayədə biz öncüllərin haqlı olaraq 1260 illik bir dövrə aparan otuzillik bir müddət kimi başa düşdüləri bir peyğəmbərlik tapırıq. On ikinci fəsildə yeddinci, on birinci və on ikinci ayələrin üç peyğəmbərliyinin hamısı axır zamana qədər möhürlü saxlanılmışdır. Axır zamanda bu üç peyğəmbərlik möhürdən açılmalıdır, çünki Allahın Kəlamı heç vaxt boşa çıxmır. Elə həmin fəsildə Müqəddəs Kitabda insanın sınaq müddətinin başa çatmasının ən aydın təsviri verilir; buna görə də on ikinci fəsil, şübhəsiz və daha konkret şəkildə, Adventizmin başlanğıcından daha çox, Adventizmin sonunu müəyyən edir.

Daniel on iki fəsilindəki üç peyğəmbərlik, möhürləmə və möhürün açılmasının öz əsas peyğəmbərlik tərifini tapdığı məhz həmin Müqəddəs Yazı keçidində möhürlənmişdi. Həmin üç peyğəmbərlik yüz qırx dörd minin tarixində açılır, çünki Alfa və Omeqa həmişə bir şeyin sonunu, onun başlanğıcı ilə birlikdə nümayiş etdirir. On ikinci fəslin üç peyğəmbərlik dövründə açılan şey Allahın peyğəmbərlik Kəlamının son açılışını təmsil edir. Həmin açılış Vəhy kitabının birinci fəsilində, sınaq müddətinin bağlanmasıdan az əvvəl, İsa Məsihin Vəhyinin açılması zamanı təqdim olunur. Daniel on ikinin on birinci ayəsi, otuz illik bir dövrə başlayan ikili peyğəmbərliyin İbrahim və Paul tərəfindən verilən ilk təmsilinin qarşılığıdır.

Daniel on ikidəki üç peyğəmbərlik son axır zamanda möhürdən açılan simvolik dövrlərdir və bu möhürdən açılma Allahın xalqının son təmizlənməsinə gətirib çıxarır. Həmin üç peyğəmbərlikdən birincisi Məsihin Öz tərəfindən verilir və O, peyğəmbərliyi bəyan edərkən, zərif kətana bürünmüş halda suların üzərində dayanır; bununla 1260 il kimi təmsil olunan peyğəmbərlik dövrünün sonunu göstərir və həmin dövrün sonunu Allahın xalqının qüdrətinin dağıdılmasının sonu kimi müəyyən edir. Axır günlərdə Allahın xalqı yüz qırx dörd min nəfərdir və onlar dağınıq salınmışlar.

Məsih yalnız su üzərində dayanıb bir suala cavab vermir, həm də həmin sual “Nə vaxta qədər?” sözləri ilə başlayır. “Nə vaxta qədər?” peyğəmbərlik rəmzidir; Daniel 8-in on üçüncü ayəsində bu sual verildikdə, bu sual İsaya da yönəldilir: “Nə vaxta qədər?”

Kətan geyinmiş, çayın suları üzərində duran o adama dedi: “Bu heyvətamiz şeylərin sonuna nə qədər vaxt qalacaq?”

Çayın suları üzərində duran kətana bürünmüş adamı eşitdim; o, sağ əlini və sol əlini göyə qaldırıb əbədi yaşayanın haqqına and içərək dedi ki, bu, bir vaxt, vaxtlar və yarım vaxt olacaq;

müqəddəs xalqın qüdrətini dağıtmağı tamamladıqda isə bütün bu şeylər sona çatacaq. Daniel 12:6, 7.

Hiddekel çayı ilə bağlı görüntüdə, kətan geyimli adam kimi təmsil olunan İsayə təqdim edilən sual belədir: “Bu möcüzələrin sonuna qədər nə qədər vaxt olacaq?”; Ulai çayı ilə bağlı görüntüdə isə, Palmôni (“o müəyyən müqəddəs”) kimi təmsil olunan İsadən soruşulur: “Gündəlik qurban, viranəlik törədən təcavüz və həm müqəddəs məkanın, həm də ordunun tapdalanmaq üçün təslim edilməsi haqqında olan görüntü nə qədər sürəcək?”

Bacı Vayt bildirir ki, Şınarın böyük çaylarının sahillərində Daniele verilmiş görüntülər indi yerinə yetirilməkdədir və hər iki çay görüntüsü ilə əlaqədar olaraq, İsayə peyğəmbərlik xarakterli “sual” verilir; bu sual isə həmişə “cavab” olaraq bazar qanununu ortaya çıxarır. Bununla belə, hər iki cavab 1844-cü ildə başa çatan peyğəmbərlik vaxtı kontekstində təqdim olunur. Pionerlər səkkizinci fəslin sualına və Ulai çayı görüntüsünə verilən cavabı düzgün müəyyən etdilər və Allahın xalqının qüdrətinin səpələnməsinin 1798-ci ildə sona çatdığını başa düşdülər. Lakin 1844-cü ildən sonra, Allahın peyğəmbərlik Kəlamının “vaxt tətbiqi” başa çatdıqda, “Nə vaxta qədər?” peyğəmbərlik sualı pionerlərin anlayışını belə yenidən ifadə edir: “2300 günədək; sonra ziyarətə tezliklə gələcək bazar qanununda təmizlənəcək” və Danielin son görüntüsündəki bütün “möcüzələr”, müqəddəs xalqın üç yarım rəmzi gün ərzində səpələnməsi başa çatdıqda, yerinə yetirilmiş olacaq.

Daniel kitabının son üç fəslindəki Hiddekel çayı görüntüsü və yeddinci fəsildən doqquzuncu fəslə qədər olan Ulay çayı görüntüsü Bacı Uayt tərəfindən “Şınarın böyük çayları” kimi müəyyən edilir. Bütün tarixi və bibliya alimləri Şınarla əlaqəli olan cəmi iki çayın mövcud olduğunu və onların hər ikisinin böyük çaylar olduğunu qəbul edirlər. Həmin iki çay Dəclə (Hiddekel) və Fəratdır. Ulay çayı Şınardakı Fərat deyil; o, Şınarda deyil, Farsda yerləşən, insan əli ilə düzəldilmiş kiçik bir kanal çayıdır. Adventizmin təməlini və mərkəzi sütununu özündə ehtiva edən görüntüdəki Ulay çayı Şınarda yerləşmir, buna baxmayaraq, qadın peyğəmbər Ulayı Şınarın böyük çaylarından biri olan Fərat kimi təqdim edir.

Hiddekel görüntüsü dünyanın Örmageddona aparılmasında əjdahanın, vəhşi heyvanın və yalançı peyğəmbərin zahiri tarixini təqdim edir, Ulai görüntüsü isə Məsihin Öz İlahiliyini insanın bəşəriyyəti ilə birləşdirməsi işini təmsil edir. Peyğəmbərlik baxımından ilham, Məsihin Öz İlahiliyini bəşəriyyətlə birləşdirməklə yerinə yetirdiyi işi müəyyən etmək üçün Ulai çayından Fərat çayı ilə birlikdə ikinci şahid kimi istifadə edir.

Həm Fərat, həm də Dəclə Edəndə başlanmış və əhd tarixinin bütün uzunluğu boyunca axmışdır. Onlar 22 oktyabr 1844-cü ildə Adventizmin mərkəzi sütununa daxil olduqda, Fərat ilahiliyin bəşəriyyətlə birləşməsinə təmsil etmək üçün insan əli ilə düzəldilmiş Ulay kanalı ilə birləşdirilir; bu isə yüz qırx dörd min olaraq təmsil edilənlərdə imanın icrası vasitəsilə həyata keçirilir. Ulay Allahın peyğəmbərlik Kəlamının səlahiyyəti üzərində bir sınağı təmsil edir; çünki o, Ellen Uaytın farsların Ulay çayını Şınarın böyük çaylarından biri kimi müəyyənləşdirməsinə dair səlahiyyətini dünyanın mütəxəssisləri ilə ziddiyyətə qoyur.

Ulai çayının simvolu insanın sözü ilə Allahın Sözü üzərində bir sınağı təmsil edir. Doğru olan insanlaramı, yoxsa Bacı Uayt tərəfindən irəli sürülən sözlərimi doğrudur? Ulai çayı Farsdakı tək bir

çayı təmsil edir, yoxsa Edəndən gələn suların insanlardan gələn sularla qarışmasından ibarət olan peyğəmbərlik çayınımı təmsil edir?

Qaldırdığım bu çıxılmaz vəziyyətə dair bir çox variant ola bilər, lakin mövqeyimi anlayasınız deyə bəzi fikirləri ortaya qoyacağam. Dünyəvi tarixçilər və ilahiyyatçılar haqlıdırlar, Bacı Uayt isə yanlışdır? Heç kəs “Şınarın böyük çayları”nın Dəclə və Fərat olduğunu mübahisə etmir. Elə isə, Bacı Uayt Farsdakı Ulay çayını Şınarın böyük çayı kimi müəyyən etdikdə, o, yalançı peyğəmbərdirmi? Yoxsa, o, səhv etmiş həqiqi peyğəmbərdirmi? Həqiqi peyğəmbər hansı həddə qədər səhv edə bilər ki, o həddi aşaraq yalançı peyğəmbərə çevrilsin? Yoxsa tarixçilər yanlışdır? Yaxud, əslində o, doğrudurmu? Yoxsa tarixçilər də, Bacı Uayt da hər ikisi doğrudur? Mən bu çıxılmaz vəziyyəti ona görə qaldırdım ki, bu çıxılmaz vəziyyətin izahını, həm Hiddekel, həm də Ulay çaylarının görüntüsündə “Nə vaxta qədər?” sualı verilən, çayın üzərində dayanan kətan geyimli adama dair əlavə bir dəlil kimi istifadə etdim.

Danielın səkkizinci fəslində Daniel Fars ölkəsində, Şuşada olur və Şuşa Ulay çayı üzərində yerləşir; bu çay kənd təsərrüfatı sahəsinə görə həm təbii çayı, həm də insan əli ilə çəkilmiş bir sıra su kəmərlərini əhatə edir. Ulay təxminən daha yüz əlli mil aşağı axdıqca, Dəclə və Fərat çaylarının qovuşduğu nöqtə ilə birləşir. Edəndə başlayan Dəclə və Fərat sonda birləşir və onlar birləşdikdə, Farsdan gələn Ulay çayı da həmin nöqtədə qoşulur. Ulay çayı Dəclə və Fəratın qovşağında Dəclənin bataqlıq sisteminə qovuşduqda, Ulay Şınarın böyük çaylarını təşkil edən suların bir hissəsinə çevrilir. Tarixçilər haqlıdırlar və Sister White də eləcə.

Bacı Uayt səkkizinci fəsildə Ulay görünümünü müəyyənləşdirəndə, o, 1798 və 1844-cü illərdə başa çatan, hər biri 2520 illik iki dövrü təmsil edən Dəclə və Fərat çaylarını birləşdirən insan əli ilə qurulmuş akveduk sisteminə görə tanınan bir çayı müəyyənləşdirir.

Dəclənin qədim adlarından biri Hiddekel idi; Fəratla əlaqədar olaraq, hər iki çay peyğəmbərlikdə xüsusi olaraq Assuriya və Babil ilə bağlı şəkildə müəyyən edilmişdir; bunlar da Allahın sürüsünü cəzalandırmalı olan iki aslan kimi tanınırlar. Bu iki viranedici güc bütperəst Romanın və papal Romanın iki viranedici gücünün öncədən təsviri idi; bunlar bir kişinin və bir qadının, yaxud bir kilsənin və bir dövlətin rəmzləridir. Bütperəst Roma dövlət idarəçiliyini təmsil edən kişi idi, papal Roma isə kilsə hakimiyyətçiliyinin murdar qadınıdır. Assuriya öz peyğəmbərlik münasibətində kişi, Babil isə qadın idi; beləliklə, Dəclə kişi, Fərat isə qadın kimi müəyyən edilir.

Dəclə çayı 1798-ci ilədək uzanan dövlətçilik çayıdır, kilsəçilik Fəratı isə 1844-cü ilədək uzandı. Fərat 1844-cü ilədək uzanmalı idi, çünki 1844-cü ilin xəbəri Babil haqqında idi; o Babil (Fərat) 1844-cü ildə yenidən süqut etdi. Fərat 1844-cü ildə bir şalalə meydana gətirdiyi kimi, insan əməllərinin rəmzi olaraq qovşağa qoşulmuş olan Ulay çayı da digər çayın suyu ilə birləşdi. Dövlətçilik çayının qarşısı 1798-ci ildə bəndlənəndə; həmin vaxt mülki hakimiyyət papalığ gücünün əlindən alındı. Elə həmin ildə Amerika Birləşmiş Ştatları yerin vəhşi heyvanı və Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin altıncı padşahlığı kimi hökmranlıq etməyə başlayır. Dəclə çayı 1798-ci ildə, məhz dövlətin sonda bütün dünyanı bu bəndi dağıtmağa məcbur edəcəyi yerdə bəndlənəndə; bu bənd indi dünyanı bürüyəcək coşqun sel kimi papalığ təqiblərinin daşqınlarını saxlayır. O divar, yaxud bənd, kilsə ilə dövlətin ayrılığı divarıdır.

1844-cü ildə həm Fərat, həm də Ulay 1844-cü ilin xəbərini Babilin süqutu kimi, habelə Məsihin 1844-cü ildə başladığı elə həmin iş kimi müəyyən edir; belə ki, Əhdin Elçisi olaraq O, Öz müqəddəs məkanına daxil olacaq bir xalqın arasından Babilin sularını və insani işləri təmizlədi—elə bir xalq ki, Ən Müqəddəs Yərə girməzdən əvvəl təmizlənməyə ehtiyac duyurdu. Həmin xalqın son təmizlənməsi Gecəyarısı Hayqırtısı xəbəri altında tökülən yağışla başa çatdırıldı və Gecəyarısı Hayqırtısı xəbərinin o yağış damlaları Dəclənin sularından damızdırılmışdı; necə ki, Millerçilər papa Romasını və 1798-ci ili müəyyən etmişdilər, eləcə də Babilin süqutunu müəyyən etmiş və qapının bağlanmasıdan əvvəl bu xəbərlə təmizlənmişdilər; yaxud belə də demək olar—Daniel 8:14 xəbərini təqdim edərək və Gecəyarısı Hayqırtısı xəbərini antitipik Kəffərə Gününün açılışından əvvəl yerinə yetirərək, Ulayın, Dəclənin və Fərat çaylarının damızdırılmış sularından gələn yağışla təmizlənmişdilər.

Məsihin Daniel kitabının on ikinci fəslinin yeddinci ayəsində Hiddeqel çayının suları üzərində durduğu zaman, O, Tiqrin suları üzərində durur; yəni bəşəri dövlət siyasətinin sınaq müddətinin başa çatmasına aparan son hərəkətlərini təsvir edən görüntüdə dövlət siyasətinin suları üzərində dayanır. O, orada əvvəlki ayənin sualına cavab verir; necə ki, Ulai çayı ilə bağlı görüntüdə kətan geyimli adam — orada Möcüzəli Sayıcı olan Palmoni — əvvəlki ayənin sualına cavab verir. Hər iki halda dialoq mələklərlə Məsih arasındakı səmavi dialoqdur və hər iki halda sual budur: “Nə vaxta qədər?”

Cavab 2300 günə aiddir; səkkizinci fəsildə və on ikinci fəsildə isə bu, “bir vaxt, vaxtlar və yarım vaxt”dır. Cavab 2300 il və 1260 il kimi başa düşülür, lakin 1844-cü ildə Allah peyğəmbərlik ismarıcında zamanın tətbiqinə qadağa qoydu, çünki artıq zaman yoxdur. Kətana bürünmüş insan olan Palmoninin Onun son nəslə üçün cavabı nədir? “Nə vaxta qədər?” sualının cavabı kimi bazar günü qanununu müəyyən etmək üçün bu sual bir çox şahidlər üzərində göstərilmişdir; bəs məbəddə bazar günü qanunu zamanı təmizlənmirmi və “bütün bu möcüzələr” bazar günü qanunu zamanı başa çatırmı? Bazar günü qanunu zamanı başa çatan “mücüzələr” hansılardır və həmin “mücüzələr” nə vaxt başladı?

Sonra mən, Daniel, baxdım və budur, başqa iki nəfər dayanmışdı; biri çayın sahilinin bu tərəfində, o biri isə çayın sahilinin o tərəfində idi. Və onlardan biri çayın suları üzərində olan, kətan geyinmiş adama dedi: “Bu möcüzəvi şeylərin sonuna qədər nə qədər vaxt qalacaq?”

Və mən çayın suları üzərində duran, kətan geyimli adamı eşitdim; o, sağ əlini və sol əlini göyə qaldırıb əbədi yaşayanın adına and içdi ki, bu, bir vaxt, vaxtlar və yarım vaxt üçün olacaq; və müqəddəs xalqın qüdrətini dağıtmağı başa çatdıranda, bütün bu şeylər tamamlanacaq. Daniel 12:5–7.

“Necə vaxta qədər?” simvolik sualı bazar günü qanununu işarələyir və mələk bazar günü qanununun nə vaxt olacağını deyil, möcüzələrin sonunun nə vaxt olacağını soruşdu. “Mücüzələr” bazar günü qanununda sona çatır; elə isə bazar günü qanununa aparan bu möcüzələr hansılardır? Yaxud daha dəqiq desək, Hiddekel yanında verilən görüntüdə, ondan on ikiyə qədər olan fəsillərdə təmsil olunan “mücüzələr” hansılardır? Əgər “mücüzələrin” nə olduğunu müəyyən edə bilsək, onların nə vaxt başladığını tapa bilərik. Daniel onuncu fəsildə Cəbrail görüntü zamanı Daniellə qarşılıqlı münasibətində məqsədinin nə olduğunu xüsusi olaraq müəyyən edir.

İndi mən gəlmişəm ki, axır günlərdə sənin xalqının başına nə gələcəyini sənə başa salım; çünki görüntü hələ çox günlər üçündür. Daniel 10:14.

Cəbrayıl Allahın xalqına axır günlərdə onların başına nələr gələcəyini anlatmaq üçün gəldi. Daniel on ikinci fəsildəki Millerçilər tərəfindən düzgün başa düşülmüş peyğəmbərlikləri qəbul edib, lakin bu etirafdan istifadə edərək fəsilin axır günlərə tətbiqini inkar etmək—Cəbrayılın bəyan olunmuş məqsədini puça çıxarmaq deməkdir. Cəbrayıl on birinci fəslin birinci ayəsindən başlayaraq on ikinci fəslin üçüncü ayəsindək uzanan peyğəmbərlik nəqlinə başladıqdan sonra, təqdim edilən tarix əjdahanın, vəhşinin və yalançı peyğəmbərin dünyanı Armageddona necə apardığının xarici peyğəmbərlik təfərrüatlarıdır. Fəslin daxilində Allahın xalqının təqib olunmasını təsvir edən hissələr vardır, lakin on birinci fəslin tarixi əsas etibarilə xarici bir vəhydir. Bu o deməkdir ki, onuncu fəsil və on ikinci fəsil Danielin son görüntüsü daxilində bir alfa və bir omeganı təmsil edir, çünki on birinci fəsildən fərqli olaraq onların hər ikisi yüz qırx dörd minin möhürlənməsini müəyyən edən daxili bir xəbəri təsvir edir. Orta fəsil, şimal padşahı, Romanın papası vasitəsilə təmsil olunan bəşəriyyətin üsyanıdır; alfa olan onuncu fəsil isə, omega olan on ikinci fəsilə birlikdə, axır günlərdə yüz qırx dörd minin daxili təcrübəsini müəyyən edir. Hər üç fəsil möhlət vaxtının bağlanmasına aparır; alfa olan fəsil iki ibadət edən sinfi bir-birindən ayıran Allah qorxusu ilə başlayır və fəslin sonunda Danielə qüdrətin ikiqat artırılması verilir; bununla da birinci və ikinci mələyin xəbərləri müəyyən edilir. On ikinci fəsil omega fəsildir və o, üçüncü mələyin hökm xəbərini müəyyən edir.

On birinci fəsil bəşəriyyətin Yerusəlimin dağıdılmasından etibarən sınaq müddətinin başa çatmasına qədər olan üsyanını təfərrüatlandırır; bu isə, Sister White-a görə, dünyanın sonunda sınaq müddətinin başa çatmasının bir illüstrasiyasıdır. Daniel on bir Yerusəlimin dağıdılması ilə başlayır, çünki Daniel, e. 70-ci ildə həmin şəhərin dağıdılmasına, sonra isə son günlərdə dünyanın timsalında yenidən təmsil olunan Yerusəlimin üçqat dağıdılışında Babilə aparılanlardan biri idi.

Bir-birindən altı yüz altmış beş il aralı, ilin eyni günündə baş vermiş Yerusəlimin iki sözün həqiqi mənasında məhvi. Bu iki məhv Sandığın yerləşməli olduğu şəhərin məhvi idi. Şilo eyni peyğəmbərlik xüsusiyyətlərinə malik idi və Allahın hüzurunun yerləşdiyi, yaxud yerləşməli olduğu bir şəhərin ilk məhvinə təmsil edir. Sister White Yerusəlimin məhvindən axır günlərin məhvinin bir simvolu kimi istifadə etdikdə, o, Məsihin Yerusəlimin məhvi haqqında xütbəsinə münasibət bildirir.

Şilo, Yerusəlimin Navuxodonosorun və Titin əli ilə dağıdılması — Allahın şəhərinin dağıdılması ilə təmsil olunduğu kimi, axır günlərin üç şahididir. Şilo birinci mələyin ismarıcıdır; bu ismaric Allahdan qorxmağı öyrədir — Eli bunu etmədi — və Ona izzət verməyi öyrədir — Eli bunu etmədi — çünki Onun mühakimə saati gəlmişdir. İkinci mələyin ismarıcında isə biz Navuxodonosor və Tit ilə təmsil olunan ikiləşməni görürük. Axır günlərdə Yerusəlimin üçüncü dağıdılması möhlət vaxtının bağlanmasında baş verir ki, bu da mühakimənin sonudur.

On birinci fəsil üç mələyin xəbərlərinin zahiri tarixidir. O, onuncu fəsildəki ayrılıq görüntüsü ilə Danielin görüntüsünün iyirmi ikinci günündə baş verən gücləndirici üç toxunuşun arasında yerləşdirilmişdir. Bu isə o deməkdir ki, on ikinci fəsil də axır günlərdə Allahın xalqının başına

gələnlərin daxili hekayəsindən bəhs edəcəkdir. Bu həm də o deməkdir ki, on ikinci fəslin daxilindəki nur onuncu fəsildəki nurdan iyirmi iki dəfə daha parlaqdır.

Ulai görüntüsündə Məsihə də “Nə vaxta qədər?” deyə soruşuldu. On üçüncü ayədəki suala qədər gələndən əvvəlki on iki ayə, Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin qüvvələri barədə mühüm təfərrüatları təmsil edən zahiri peyğəmbərlik tarixini müəyyənləşdirirdi. Həmin on iki ayə sadəcə yeddinci fəsildə təmsil olunan tarixi təkrar edir və onu genişləndirirdi. O ayələrdə irəli sürülən peyğəmbərlik tarixi, Midiya və Farslar dövründən başlayaraq on birinci fəsildə təkrar olunur və genişləndirilir. Səkkizinci fəslin son yarısı və doqquzuncu fəslin hamısı, peyğəmbər Daniel tərəfindən Allahın axır gün xalqının təmsilidir. Ulai çayları görüntüsündəki peyğəmbərlik tarixi görüntüsü olan üç fəsil, Danielin Cəbrayıl qarşılıqlı münasibəti vasitəsilə həmin fəsillərdə Allahın xalqının təmsili ilə birlikdə, onuncu fəsildən on ikinci fəslə qədər olan hissənin əlfadan omeqaya qədərdir.

Hiddekel omeqa, Ulai isə alfa olduğuna görə, son zaman çatdıqda on ikinci fəsildə möhürü açılan işığın təmsil etdiyi qüvvə, Adventizmin mərkəzi sütunu və təməli olan görüntüdə iyirmi iki dəfə daha parlaqdır. Belə olduğu halda, Danielin son görüntüsünün işığı birbaşa olaraq axır günlərdə Allahın xalqı ilə əlaqəli işıq kimi müəyyən edilir. Mələk kətan geyimli adama bu möcüzələrin sonuna qədər “Nə vaxta qədər?” deyə soruşanda, həmin möcüzələr əbədi olaraq ulduzlar kimi parlayanlardır; necə ki, İbrahimin əhd tarixçəsi İbrahimə ulduzlara baxmaq əmri ilə səsleşir. Daniel on ikidəki möcüzələr insan varlıqlarının yüz qırx dörd minin bayraqdarlığına çevrilməsidir.

Daha əvvəlki bir məqamda biz müəyyən etdik ki, Daniel 12-ci fəslin on birinci ayəsi iki dövrdən ibarət olan peyğəmbərlik dövrünü göstərir; bunlardan birincisi otuz ildir. On birinci ayəyə düzgün vurğu vermək üçün mən yeddinci ayəyə müraciət etdim ki, Məsihin axır günlərdə Öz xalqı arasında həyata keçirdiyi möcüzələrdə birbaşa iştirakını göstərim.

On birinci ayəyə qayıdaraq sizə xatırlatmaq istəyirəm ki, on ikinci fəsil Cəbrayıl tərəfindən birbaşa “axır günlər” adlandırılır. Yüz qırx dörd minin günlərində, onların möhürləndiyi və Allahla əhdə daxil olduqları günlərdə; Daniel kitabına görə, möhürü açılmış bir xəbər olacaq və bu xəbər gur bir nida halına gələcək. Həmin xəbər on ikinci fəsildə artıq Millerçilər tərəfindən müəyyənləşdirilmiş, daha sonra isə Peyğəmbərlik Ruhu tərəfindən təsdiqlənmiş üç ayrı-ayrı peyğəmbərlik dövrü ilə təmsil olunur. Bu üç dövr zamanı təmsil etmir, çünki on ikinci fəsildə hər iki əlini göyə qaldıran həmin mələk, Vəhy onuncu fəsildə bir əlini göyə qaldırmış və and içmişdi ki, artıq zaman olmayacaq. 1844-cü ildə verilmiş bu bəyanat o deməkdir ki, Daniel on ikidəki üç peyğəmbərlik dövrü zamanı təmsil etmək üçün nəzərdə tutulmamış simvolik dövrlərdir.

Buna görə də, Daniel on ikidəki orta simvolik peyğəmbərlik dövrü, məhz Mikailin ayağa qalxdığı həmin fəsildə otuz il ilə başlayan ikili bir dövrdürsə, onda bilirsiniz ki, otuz il ilə başlayan həmin ikili dövr Abramın alfa peyğəmbərliyinin kamil yerinə yetməsidir. Seçilmiş bir xalq baxımından əhd tarixini başlayan zaman peyğəmbərliyinin omeqası, Allahın xalqının axır günlərdə başına gələcək şeylər barədə Danielin şəhadətinin zirvəsi olan elə həmin fəsildə öz kamil yerinə yetməsinə çatır.

Axır zamanda Daniel kitabının möhürü açılır və ondan hasil olan nur Allahın xalqını möhürləyir. Axır zamanda Daniel kitabının möhürü açılır və ondan hasil olan nur Danielin son fəslindəki üç

peyğəmbərlik dövrü ilə təmsil olunur. Həmin fəsil Hiddekel görüntüsünü təşkil edən üç fəslin omeqasıdır, Hiddekel görüntüsü isə Danielin çay görüntülərinin alfasını təmsil edən üç fəslin omeqasıdır. Edəndə başlayan çaylar nəhayət Danielə gəlib çatdı, sonra isə Allahın peyğəmbərlik Kəlamı onları birinci və ikinci mələyin Millerit hərəkətinə, üç mələyin iki hərəkətinin alfa hərəkətinə gətirdi. On birinci ayənin 1290 ili İbrahimlə Paulusun 430 illik peyğəmbərliyinin omeqasıdır.

Daniel on iki və onun Abramın peyğəmbərliyi ilə əlaqəsi üzərində irəliləməzdən əvvəl, Paulun kim olduğunu xatırlamaq faydalıdır. Paul yalnız bütperəstlərə göndərilmiş həvari deyildi, həm də eyni dərəcədə mühüm olaraq öz ismarıcını Allahın peyğəmbərlik Kəlamı vasitəsilə təqdim edirdi. Bundan da mühüm olan budur ki, Paul dispensasional bir peyğəmbər idi. Dispensasional peyğəmbər, Musaya bənzər şəkildə, Allahın xalqını bir dispensasiyadan digərinə yönəltmək üçün qaldırılmış peyğəmbərdir: qurbangah ibadətindən məbəəd ibadətinə; Vəftizçi Yəhya isə yer üzündəki məbəddən Səməvi Məbədə keçid üçün. Paul Müqəddəs Kitabın bütün digər müəlliflərinin hamısından birlikdə götürüldükdə belə, hərfi olanın ruhani olana tətbiqinə dair daha çox məlumat və qayda qeydə almışdır, özü də çox böyük fərqlə! O, Allahın əhd xalqı kontekstində hərfidən ruhaniliyə keçidi izah etmək üçün qaldırılmışdı.

Paul, İbrahimin seçilmiş xalqına verilmiş əhd vədləri ilə həmin seçilmiş xalqın zahiridən ruhaniyə keçidi arasındakı birləşdirici həlqədir. Əgər siz Paulun əhd tarixində kim olduğu rolunda möhkəmlənməmişsinizsə, onda Allahın əhd xalqına dair ilk dəfə verilən peyğəmbərliyin 30 illik bir dövrlə başlayan ikitərəfli zaman peyğəmbərliyi olmasının ilahi cəhətdən nə qədər münasib olduğunu görə bilməyə bilərsiniz. Bir peyğəmbərlik seçilmiş xalqın atası tərəfindən təsis edilmişdir; onlar ruhani seçilmiş xalqa keçdikdə isə bu keçidi müəyyən edib izah etmək üçün bir dispensasional peyğəmbər qaldırıldı, həmçinin Əhdi-Ətiqdən olan birinci şahidə uyğun gələn Əhdi-Cədidə ikinci bir şahidlə Abramın zaman peyğəmbərliyini də təsdiq etdi. Başlanğıcda Abram, sonra isə sonda Paul axır günlərin 1290-ının əhəmiyyətini təmsil edir.

Növbəti məqalədə davam edəcəyik.

“Zəkəriyyənin Yuşa və Mələk haqqında görüntüsü, kəffarə gününün böyük yekun səhnələrində Allah xalqının təcrübəsinə xüsusi qüvvə ilə tətbiq olunur. O zaman qalıq kilsə böyük sınaq və darlıq içində gətiriləcək. Allahın əmrlərini və İsanın imanını qoruyanlar əjdahanın və onun qoşunlarının qəzəbini hiss edəcəklər. Şeytan dünyanı öz təbəələri sırasında sayır; o, hətta özünü məsihçi adlandıranların bir çoxu üzərində də nəzarəti ələ keçirmişdir. Lakin burada onun hökmranlığına qarşı duran kiçik bir dəstə vardır. Əgər o, onları yer üzündən silə bilsəydi, onun zəfəri tam olardı. O, bütperəst xalqları İsraili məhv etməyə necə təsir etmişdisə, yaxın gələcəkdə də yer üzünün şərq qüvvələrini Allahın xalqını məhv etməyə təhrik edəcək. İnsanlardan ilahi qanunun pozulması bahasına bəşəri fərmanlara itaət göstərmək tələb olunacaq.”

Allaha sadıq qalanlar hədələnəcək, ifşa olunacaq, qadağan ediləcəklər. Onlar “hətta ata-analar, qardaşlar, qohumlar və dostlar tərəfindən” ölümədək “xəyanətə uğradılacaqlar”. Luka 21:16. Onların yeganə ümidi Allahın mərhəmətindədir; yeganə müdafiələri isə dua olacaq. Yəşua Mələyin qarşısında necə yalvardısa, qalıq kilsə də qəlb qırıqlığı və sarsılmaz imanla Öz

Vəkilləri olan İsa vasitəsilə bağışlanma və qurtuluş üçün yalvaracaq. Onlar həyatlarının günahkarlığını tam dərk edir, öz zəifliklərini və layiqsizliklərini görürlər; və ümitsizliyə qapılmağa hazırdırlar.

“Şirnikləndirən onları ittiham etmək üçün yanlarında dayanır, necə ki, Yeşuaya müqavimət göstərmək üçün onun yanında dayanmışdı. O, onların çirkli paltarlarını, nöqsanlı xasiyyətlərini göstərir. Onların zəifliyini və ağılsızlığını, naşükürlük günahlarını, Məsihə bənzəməzliklərini — bununla da onların Xilaskarını rüsvay etmiş olduqlarını — ortaya qoyur. O, onların vəziyyətinin ümitsiz olduğu, mürdarlıqlarının ləkəsinin heç vaxt yuyulub təmizlənməyəcəyi fikri ilə onları vahiməyə salmağa çalışır. O ümid edir ki, beləliklə onların imanını məhv etsin, ta ki onlar onun sınaqlarına təslim olub Allaha sədaqətlərindən dönsünlər.”

“Şeytan Allahın xalqını etməyə sövq etdiyi günahlar barəsində dəqiq biliyə malikdir və onlara qarşı ittihamlarını israrla irəli sürərək bəyan edir ki, onlar günahları üzündən ilahi himayəni itirmişlər, həmçinin onları məhv etməyə haqqı olduğunu iddia edir. O, onları da özünü Allahın lütfündən məhrum edilməyə layiq saydığı qədər layiq elan edir. ‘Bunlar,’ — deyir o, — ‘göydə mənim yerimi və mənimlə birləşmiş mələklərin yerini tutmalı olan xalqdırmı? Onlar Allahın qanununa itaət etdiklərini iddia edirlər; bəs onun hökümlərini yerinə yetirmişlərimi? Məgər onlar Allahı sevməkdən daha çox özlərini sevən olmamışlarmı? Məgər öz maraqlarını Onun xidmətindən üstün tutmamışlarmı? Məgər dünyanın şeylərini sevməmişlərimi? Onların həyatında iz qoymuş günahlara baxın. Onların xudpəsəndliyinə, kin-küdurətinə, bir-birinə nifrətinə baxın. Allah məni və mənim mələklərimi Öz hüzurundan qovacaq, amma eyni günahları etmiş olanları mükafatlandıracaqmı? Ya Rəbb, Sən bunu ədalətə uyğun olaraq edə bilməzsən. Ədalət tələb edir ki, onlar haqqında hökm çıxarılsın.’”

“Lakin Məsihin davamçıları günah etmiş olsalar da, özlərini şeytani qüvvələrin nəzarəti altına verməmişlər. Onlar günahlarından tövbə etmiş, təvazökarlıq və peşmançılıq içində Rəbbi axtarmışlar və ilahi Vəkil onların lehinə vəsatət edir. Onların naşükürlüyündən ən çox incidilmiş Olan, onların günahını və eyni zamanda tövbəsini bilən, belə bəyan edir: “Ya Rəbb səni məzəmmət etsin, ey Şeytan. Mən Öz həyatımı bu canlar üçün verdim. Onlar Mənim əllərimin ovuclarına həkk olunmuşlar. Onların xasiyyətində nöqsanlar ola bilər; öz səylərində uğursuz olmuş ola bilərlər; lakin onlar tövbə etmişlər, Mən də onları bağışlamış və qəbul etmişəm.”

“Şeytanın hücumları güclüdür, onun aldanışları isə incədir; lakin Rəbbin gözü Öz xalqının üzərindədir. Onların sıxıntısı böyükdür, sobanın alovları sanki onları udmaq üzrədir; lakin İsa onları odda sınıanmış qızıl kimi oradan çıxaracaq. Onların dünyəviliyi aradan qaldırılacaq ki, Məsihin surəti onlar vasitəsilə kamil surətdə aşkar edilsin.

“Bəzən elə görünə bilər ki, Rəbb Öz kilsəsinin məruz qaldığı təhlükələri və düşmənlərinin ona vurduğu zərəri unutmuşdur. Lakin Allah unutmamışdır. Bu dünyada Allahın qəlbi üçün Öz kilsəsindən daha əziz olan heç nə yoxdur. Dünyəvi siyasətin onun salnaməsini pozması Onun iradəsi deyildir. O, Öz xalqını Şeytanın sınaqları qarşısında məğlub olmağa tərk etmir. Onu yanlış təqdim edənləri cəzalandıracaq, lakin səmimi-qəlbdən tövbə edənlərin hamısına lütf göstərəcəkdir. Məsihçi xarakterinin inkişafı üçün Ondən qüvvət diləyənlərə O, lazım olan bütün yardımı verəcəkdir.

“Axır zamanında Allahın xalqı ölkədə edilən iyrənciliklərə görə ah çəkib fəryad edəcək. Onlar göz yaşları içində ilahi qanunu tapdalamaqda olan pisləri üzləşdikləri təhlükə barədə xəbərdar edəcək, ifadəyəgəlməz bir kədərlə tövbə içində Rəbbin önündə özlərini alçaldaqqlar. Pislər onların kədərinə istehza edəcək və ciddi çağırışlarını lağa qoyacaqqlar. Lakin Allahın xalqının iztirabı və alçalması günah nəticəsində itirdikləri gücü və xarakter alicənablığını yenidən qazandıqlarının danılmaz sübutudur. Məhz Məsihə daha da yaxınlaşdıqları, gözləri Onun kamil paklığına dikildiyi üçün günahın son dərəcə günahkar mahiyyətini belə aydın dərk edirlər. Həlimlik və təvazökarlıq müvəffəqiyyətin və qələbənin şərtləridir. Çarmixin ətəyində baş əyənləri izzət tacı gözləyir.

“Allahın sadıq, dua edən bəndələri, sanki, Onunla birlikdə qapanmış vəziyyətdədirlər. Onlar özləri nə dərəcədə etibarlı şəkildə qorunduqlarını bilmirlər. Şeytan tərəfindən təhrik edilən bu dünyanın hökmdarları onları məhv etməyə çalışırlar; lakin əgər Allah övladlarının gözləri Dothanda Elişanın xidmətçisinin gözləri açıldığı kimi açılsaydı, onlar Allahın mələklərinin ətraflarında düşərgə saldığını, qaranlıq qüvvələrinin ordularını cilov altında saxladığını görərdilər.”

Allahın xalqı Onun hüsurunda canlarını alçaltdığı, ürək paklığı üçün yalvardığı zaman belə əmr verilir: “Çirkli paltarları onun əynindən çıxarın”, və bu ruhverici sözlər söylənilir: “Bax, sənəin təqsirini səndən uzaqlaşdırdım və sənə bayramlıq libas geyindirəcəyəm.” Zəkəriyyə 3:4. Məsihin salehliyinin ləkəsiz libası sınaqdan keçmiş, sınağa çəkilməmiş, sadıq Allah övladlarının üzərinə qoyulur. Həqarət edilmiş qalıq izzətli geyimlərlə geyindirilir və bir daha heç vaxt dünyanın pozğunluqları ilə ləkələnməyəcək. Onların adları Quzunun həyat kitabında saxlanılır, bütün əsrlərin sadıqları arasında yazılır. Onlar aldadcının hiylələrinə müqavimət göstərmişlər; əjdahanın nəritisi onları sədaqətdən döndərməmişdir. İndi onlar əbədi olaraq sınağa çəkənin fitnələrindən amandadırlar. Onların günahları günahın banisinin üzərinə köçürülür. Onların başları üzərinə “gözəl sarıq” qoyulur.

“Şeytan öz ittihamlarını irəli sürməkdə ikən, görünməz müqəddəs mələklər o yana-bu yana gedərək sadıq olanların üzərinə diri Allahın möhürünü qoyurdular. Bunlar Quzu ilə birlikdə Sion dağında dayanan, alınlarında Atanın adı yazılmış olanlardır. Onlar taxtın önündə yeni nəğməni oxuyurlar; o nəğməni ki, yerdən satın alınmış yüz qırx dörd min nəfərdən başqa heç kəs öyrənə bilməz. ‘Bunlar Quzunun hara getsə, Onun ardınca gedənlərdir. Bunlar insanlar arasından satın alınmış, Allaha və Quzuya ilk bəhrələr olanlardır. Onların ağzında hiylə tapılmadı; çünki onlar Allahın taxtı önündə qüsursuzdurlar.’ Vəhy 14:4, 5.”

“İndi Mələyin sözlərinin kamil icrası başa çatmışdır: “İndi dinlə, ey baş kahin Yeşua, sən və qarşında oturan yoldaşların; çünki onlar heyret doğuran adamlardır; çünki budur, Mən Öz Qulum olan Budağı meydana çıxaracağam.” Zəkəriyyə 3:8. Məsih Öz xalqının Xilaskarı və Qurtarıcısı kimi aşkar olunur. İndi, doğrudan da, qalıq “heyret doğuran adamlar”dır, çünki onların qəriblik yolçuluğunun göz yaşları və alçaltdılması Allahın və Quzunun hüsurunda sevincə və izzətə yer verir. “O gün Rəbbin Budağı gözəl və əzəmətli olacaq, torpağın bəhrəsi isə İsraildən xilas olanlar üçün seçkin və gözəl olacaq. Və belə olacaq ki, Sionda qalan və Yerusəlimdə sağ qalan müqəddəs adlanacaq, yəni Yerusəlimdə yaşayanlar arasında yazılmış hər kəs.” Yeşaya 4:2, 3.” Prophets and Kings 587–592.